

YARGITAY

22. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2014/28537
Karar No.	2016/3293
Tarihi:	10.02.2016

<u>İlgili Kanun / Madde</u>
4857 S. İşK. /57

- **GEÇİCİ İŞÇİ OLARAK ÇALIŞILAN DÖNEMİN YILLIK İZİNİN HESABINDA DİKKATE ALINMASININ GEREKMEMESİ**
-

ÖZETİ Davacı yıllık izin alacağı talebinde bulunmuştur. Dosya kapsamında bulunan bilgi ve belgelerden davacının 1990-2004 yılları arasında geçici işçi olarak davalıya devredilen belediyede çalıştığı, bu tarihte kadroya atandığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar mahkemece davacının talep edilen dönemde mevsimlik işçi olarak çalıştığından yıllık izin talebinin reddine karar verilmiş ise de davacının geçici işçi olarak çalıştığına anlaşılmasına göre yıllık izin alacağının hesaplanmasında geçici işçi olarak çalıştığı dönemde çalışılan fiili süreler toplanmalı ve toplama göre hak ettiği yıllık izin süresinin belirlenmesi gereklidir

DAVA : Davacı, icra, takibine yapılan itirazın iptali ile icra, inkar tazminatının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.
Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, 1990 yılından beri işçi olarak çalıştığını, kadro fazlası olarak ... görevlendirildiğini, devir tarihinden önce bir yıllık çalışma süresi dolduktan sonra 1991-2004 yılları arasında hiç yıllık izin kullanmadığını, tam ödenmeyen ve emanete alındığı bildirilen ücret alacağının bulunduğunu belirterek yıllık izin ve ücret alacağının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının iddia ettiği gibi 1991-2004 yılları arasında yıllık izin kullanmadığının doğru olmadığını, yıllık izinlerin davacıya kullanıldığını, davacının ücret alacağının da olmadığını hatta fazla ödeme yapılması sebebiyle davacının müvekkil idareye borcunun bulunduğunu, davacının ücret alacağı olarak belirttiği miktarın yanlış tanzim edilen maaş bordrolarına göre hesaplanarak müvekkilin iyiniyetli yaklaşımları sonucunda yazılı protokole dökülen bedel olduğunu, bu protokolde belirlenen miktarın taksitler halinde ödenmesinde anlaştıklarını, yapılan araştırmada hesap hatası sebebiyle fazladan yapılan 248,00 TL miktarlı fazla ödeme ile işçi yevmiyelerinin olması gerekenden yüksek hesaplanmasına dayalı fazla ödemelerin yapıldığını, bu inceleme sonuçların ilgililerine tebliğ edilerek fazla yapılan ödemelerin davalıya geri ödenmesinin istendiğini, tüm bu sebeplerle davacının alacağının bulunmadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, yapılan yargılama sonucunda toplanan deliller ve bilirkişi raporuna dayanılarak, yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Karar davalı tarafından temyiz edilmiştir.

1-Dosyadaki yazılara, toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Taraflar arasındaki uyuşmazlık davacı yapılan 248,00 TL ödemelerin haksız olup olmadığı ve yıllık izin alacağının bulunup bulunmadığı noktalarındadır.

Davacı davalı belediye ile aralarındaki protokol kapsamında alacaklarının bulunduğunu ancak davalı belediyenin ödeme yapmadığını beyan etmiştir. Davalı ise davacıya sehven fazla ödeme yapıldığını, fazladan ödenen miktarın davacıya olan alacaktan mahsubu ile davacının davalı belediyeye borçlu olduğunu belirtmiştir. Ortak tanık beyanında davacının farklı bir kuruma atanması sonrasında maaş bordrosu hazırlanırken ek ödeme olmayacağını belirtildiğini, bunun üzerine bu ödemenin sehven olduğunu anladıklarını beyan etmiştir. Davacının ücret bordroları incelendiğinde ek ödeme adı altında 248,00 TL ödemelerin bulunduğu anlaşılmaktadır. Mahkemece davalının haksız ödemeye ilişkin beyanı dikkate alınarak araştırma yapılmaması hatalıdır. Hal böyle olunca davalı tarafın davacıya 248,00 TL haksız ödendiği beyanı üzerinde durularak bu ödemenin dayandığı belgeler, toplu iş sözleşmeleri, bordrolar ve ilgili belgeler incelenmek suretiyle konusunda uzman bir bilirkişiden rapor alınmalı, sonucuna göre değerlendirme yapılması gereklidir. Eksik inceleme ile karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

3-Davacı yıllık izin alacağı talebinde bulunmuştur. Dosya kapsamında bulunan bilgi ve belgelerden davacının 1990-2004 yılları arasında geçici işçi olarak davalıya devredilen belediyede çalıştığı, bu tarihte kadroya atandığı anlaşılmaktadır. Her ne kadar mahkemece davacının talep edilen dönemde mevsimlik işçi olarak çalıştığından yıllık izin talebinin reddine karar verilmiş ise de davacının geçici işçi olarak çalıştığı anlaşılmamasına göre yıllık izin alacağının hesaplanmasında geçici işçi olarak çalıştığı dönemde çalışılan fiili süreler toplanmalı ve toplama göre hak ettiği yıllık izin süresinin belirlenmesi gereklidir.

SONUÇ: Hükümün yukarıda açıklanan sebeplerden BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek olması halinde ilgiliye iadesine, 10.02.2016 tarihinde oybirliği ile karar verildi.